

URBAN PREVC

DINO HRIB

PRAVA DINO ENCIKLOPEDIJA

URBANOVA SLED

DINO HRIB - prava dino enciklopedija

Avtor: URBAN PREVC

Ilustrator: URBAN PREVC

Spremna beseda: Urbanova mama

Urednica: Polona Franko

Izdajatelj: Slovenska fundacija za UNICEF

Cena: brezplačno, a neprecenljivo

Ljubljana, 2024

Katalogni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 218316291

ISBN 978-961-6626-57-6 (PDF)

Knjigico, ki jo pravkar prebiraš, je ustvaril Urban, ko je bil star 7 let. Nastala je s pomočjo njegove bogate domišljije, brezmejne radovednosti, znanja in želje po ustvarjanju. Takrat jo je namenil mlajšemu bratu Tadeju in mu prvi izvod podaril za njegov 4. rojstni dan. Tako ga je privabil v svet dinozavrov ter pridobil vnetega slušatelja in sogovornika o teh velikanskih bitjih.

Za ostanki dinozavrov je Urban vztrajno brskal vsepovsod in sanjal, da bo postal paleontolog. Prave sledi dinozavrovih stopinj sta s Tadejem odkrila na Kamenjaku v Istri, okostja dveh dinozavrov pa je Urban občudoval v Ribiški vasi pri Devinu. Bujna domišljija mu kar ni dala miru in je še dolgo po ogledu z nono razpredal o možnosti, da sta bila dinozavra pravzaprav brata, ki ju je med igro ali pašo ujel strašni cunami. Živo si je znal predstavljati tudi njihove glasove in se med strašnim rjojenjem navduševal nad svojim vse močnejšim glasom. Urbanov najljubši dinozaver pa je bil alozaver.

Med stikanjem in brskanjem po jarkih, gozdovih, obzidjih, ruševinah in vojaških kavernah, je skozi leta naletel na veliko neprecenljivih zakladov: zanimivo oblikovane in vedno uporabne palice, matice in vijake, kost, za katero je bil prepričan, da bi lahko pripadala padlemu emonskemu vojaku, del opeke z rimske utrdbe Castra, ki se sedaj imenuje Ajdovščina, delček šrapnela, bodeče žice, gumb in druge predmete iz bitk 1. svetovne vojne ... Svoje navdušenje je preusmeril v arheologijo. Strastno je prebiral zgodovinske romane in iz njih izvedel neverjetno veliko zanimivih podatkov ter v domišljiji potoval skozi čas. Z navdušenim opisovanjem svojih raziskovanj, zbirke najdb in znanjem o preteklosti, je za zgodovino navduševal sošolce in sorodnike. S pogajalsko spretnostjo je uspel prepričati dedija, da obudita koliščarsko tradicijo, za katero je izvedel iz knjig in po kateri so dečkom za 9. rojstni dan naredili in podarili bodalo. Pobrusila in preoblikovala sta kovinsko palico v Urbanovo prvo bodalo, ki je sicer ostalo varno shranjeno pri dediju, a prastari običaj, ki je po Urbanovem mnenju bil pozabljen zaradi premajhnega zanimanja za zgodovino, je bil le obujen!

Med pohodom na Pohorju je naletel na pravo železovo rudo in zanimanje takoj usmeril še v geologijo. Bil je navdušen nad tem, koliko neverjetno zanimivih kamnin in mineralov je mogoče najti. Očaran nad velikostjo Zoisove zbirke mineralov, je zagovarjal pravilo več oči več vidi in za iskanje navdušil še Tadeja, ki je pomagal bogatiti njuno zbirko.

Največ bogastva in idej, kaj vse bi rad počel, videl, okusil in doživel, pa je Urban - pravi knjižni molj - našel v knjigah. Bil je res strasten bralec. Koliko zgodb, pustolovščin, koliko čudovitih opisov narave in krajev, ki vzbujajo radovednost in vedoželjnost. Koliko usod ljudi, ki te včasih nasmejejo, drugič razžalostijo in v tebi vzbudijo željo, da bi nekaj spremenil. Koliko idej, ki te podžigajo, da bi, kar se sedaj zdi znanstvena fantastika, spremenil v realnost. Lebdeča postelja, časovni stroj in naprava za gledanje skozi zidove - so to znanstvena fantastika? Urbanu se je to zdel izziv, ki bi ga razrešil kot pravi izumitelj.

Z znanjem, ki ga je pridobival v šoli, v knjigah, na potovanjih, med taborniki, v športu in med drugimi aktivnostmi, je spoznal, kako lahko znanstveniki s svojim znanjem, radovednostjo in domišljijo, ustvarjajo novosti in izboljšujejo pogoje za življenje. Odločen je bil postati znanstvenik, da bi na področju fizike, mogoče tudi kemije, odkril nekaj novega, koristnega za vse.

In bil je glasen. In slišan. Svoj močan glas je štel za dar. Njegov glas in smeh sta napolnjevala dom in osrečevala družino. Odmeval je po šolskih hodnikih, kdaj zatresel šotorsko krilo na taborjenju. Glasno in spoštljivo je pozdravljal učitelje, taborniške vodnike, trenerje, sosede.

Glasno je navijal za športne prijatelje, vzpodbujal Tadeja in bodril sošolce, se z njimi veselil in bil ponosen na njihove dosežke. Ploskali so njegovim recitacijam, prisluhnili njegovim predlogom v šolskem parlamentu, pohvalili njegove govorne nastope in odlične dosežke na šolskih in športnih tekmovanjih. Kljub vsem dosežkom in razgledanosti, pa so pri Urbanu vsi najbolj občudovali njegovo brezmejno radovednost, skromnost, vljudnost, sočutnost ter razigranost in večno dobrovoljnost.

Ta uvodnik je poklon našemu Urbanu, štoparju po galaksiji, ki je z neusahljivo željo po znanju, z ustvarjalnostjo ter s trdom, spoštljivostjo in srčnostjo dokazal, da tudi otrok lahko pusti sled. Pa čeprav v drobni knjigici, v stkanem prijateljstvu, v majhnih dobrih delih. Naj njegova knjižica spodbudi otroke k ustvarjalnosti, da tudi sami radovedno in vztrajno iščejo in razvijajo svoje talente.

Ko otroci krepijo svoj glas in ga uveljavljajo, puščajo sledi ter gradijo okolje in svet po svoji meri, v katerem se počutijo sprejete in se brez zadržkov izrazijo. S tem pa imajo moč spodbujati svoje prijatelje, da uporabijo svoj glas, da ne ostanejo tiho in se pokažejo v svoji edinstvenosti.

Če želiš s svojim glasom in idejami aktivno puščati sledi za boljši svet, tako kot Urban, se lahko tudi ti pridružiš Junior ambasadorjem UNICEF-a Slovenija, ki so glasniki in zagovorniki pravic vseh otrok. Svoj glas uporabijo, ko so pravice otrok kršene, odločevalce pozivajo k sprejemanju odgovornosti in iskanju rešitev, svoje vrstnike pa spodbujajo k aktivnemu udejstvovanju s sporočilom, da ima njihov glas moč.

Kajti otroški glas bi v resnici moral biti kot glas dinozavrov - slišan, vedno in povsod! Ko ima kaj povedati, sporočiti, pohvaliti, na kaj opozoriti, se potožiti ali za kaj prositi. Četudi ni vedno glasen in vesel.

Naš Urban pri 2x7 letih

DINO HRIB

PRAVA DINO ENCIKLOPEDIJA

Ta enciklopedija je zbirka
znanj o dinozavrih in
ilustracij, ki jih je Urban
ustvaril pri sedmih letih.

DIPLODOK

SEM DIPLODOK.

ŽIVEL SEM NA RAVNINAH,
V POZNI JURI PRED 150 MILIJONI LET.
BIL SEM OGROMEN IN PRIJAZEN.
S SVOJO VELIKOSTJO SEM ŽELEL
PRESTRAŠITI SOVRAŽNIKE. RAZEN
MAJHNE GLAVE IN ZOB, JE BILO VSE NA
MENI VELIKO: 4 MOČNE TACE, VELIK
ŽELODEC, 8 M DOLG VRAT, 5 M DOLG
TRUP IN KAR 14 M DOLG REP. TEHTAL
SEM LAHKO 12 TON.

ELAZMOZAUER

SEM ELAZMOZAUER.

BIL SEM ZELO POSEBEN DINOZAUER.
TEHTAL SEM 2 TONI. ŽIVEL SEM PRED
80,5 MILIJONI LET V MORJU, ZATO SEM
IMEL NAMESTO TAC,
PLAVUTI V OBLIKI VESEL.
IMEL SEM ODLIČEN VID IN MOČNE
ČELJUSTI. PREDVSEM PA ZELOOOOO
DOLG VRAT, KI JE BIL 4X DALJŠI, KOT GA
IMAJO DANES ŽIRAFE.

NI GA BOLJŠEGA
KOSILA, KOT JE DOBRA,
SVEŽA

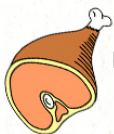

GIGANTORAPTOR

JEDEL SEM VSAKEGA MALO.

TAKO

KOT TUDI

SEM GIGANTORAPTOR.

ŽIVEL SEM V OBDOBJU KREDE, PRED
PRIBLIŽNO 80 MILIJONI LET.

DA SE POHVALIM, BIL SEM EDEN IZMED NAJHITREJŠIH
DINOZAVROV IN NAJVIŠJI MED MOJIMI
PERNATIMI PRIJATELJI!

V VIŠINO SEM MERIL 6 M, V DOLŽINO SKORAJ 8 M IN
TEŽAK SEM BIL 2 TONI. IMEL SEM S PERESI OKRAŠEN
REP, NA KONCU PERUTI PA TRI KREPLJE.

KELOFIZ

JEDEL SEM SAMO

IN NITI NA MISEL
MI NI PRIŠLO,
DA BI SI ZOBE
MAZAL
Z ZELENJAVO.

SEM KELOFIZ.

BIL SEM EDEN PRVIH DINOZAVROV,
SAJ SEM ŽIVEL V ZGODNJEM TRIASU,
PRED 210 MILIJONI LET. ČEPRAV
NISEM BIL ZELO VELIK,
SEM BIL VEDNO LAČEN.
NAJRAJE SEM TEKAL IN SE PODIL.
IMEL SEM DOLGE NOGE IN STOPALA,
VITEK TRUP, VOTLE KOSTI IN DOLG
REP ZA RAVNOTEŽJE,
DA SE NISEM SPOTIKAL.
POLEG HITRIH NOG, SEM IMEL NA
ROKAH 3 PRSTE Z OSTRIMI KREMPLJI
IN VELIKO MOČNIH ZOB.

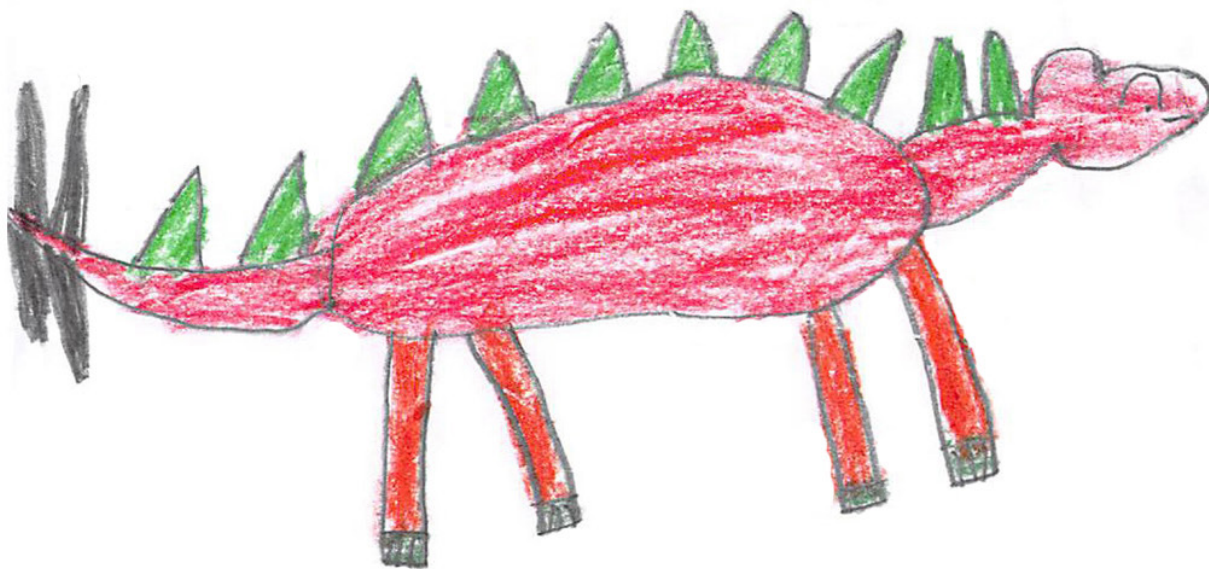
SEM PARAZAVROLOF.

ŽIVEL SEM V OBDOBJU POZNE KREDE, PRED PRIBLIŽNO 65 MILIJONI LET.
NAJBOLJ DOMAČE SEM SE POČUTIL V MOČVIRJIH. ZRASEL SEM LAHKO
DO 12 M, NAMESTO GOBCA PA SEM IMEL RAČJI KLJUN.
NA GLAVI SEM IMEL GREBEN, SESTAVLJEN IZ CEVK. KADAR SEM SE ŽELEL
POGOVARJATI S PRIJATELJI ALI JIH OPOZORITI NA NEVARNOST,
SEM GLOBOKO ZADIHAL IN TAKRAT SEM IZ CEVK SPUSTIL GLAS,
PODOBEN DANAŠNJI TROBENTI.

PARAZAVROLOF

STEGOZAUER

BIL SEM
MIROLJUBEN.
NAJRAJE SEM ŽIVEL
NA OBROBJU
GOZDA, DA SEM
IMEL SVEŽO HRANO
VEDNO V BLIŽINI.

SEM STEGOZAUER.

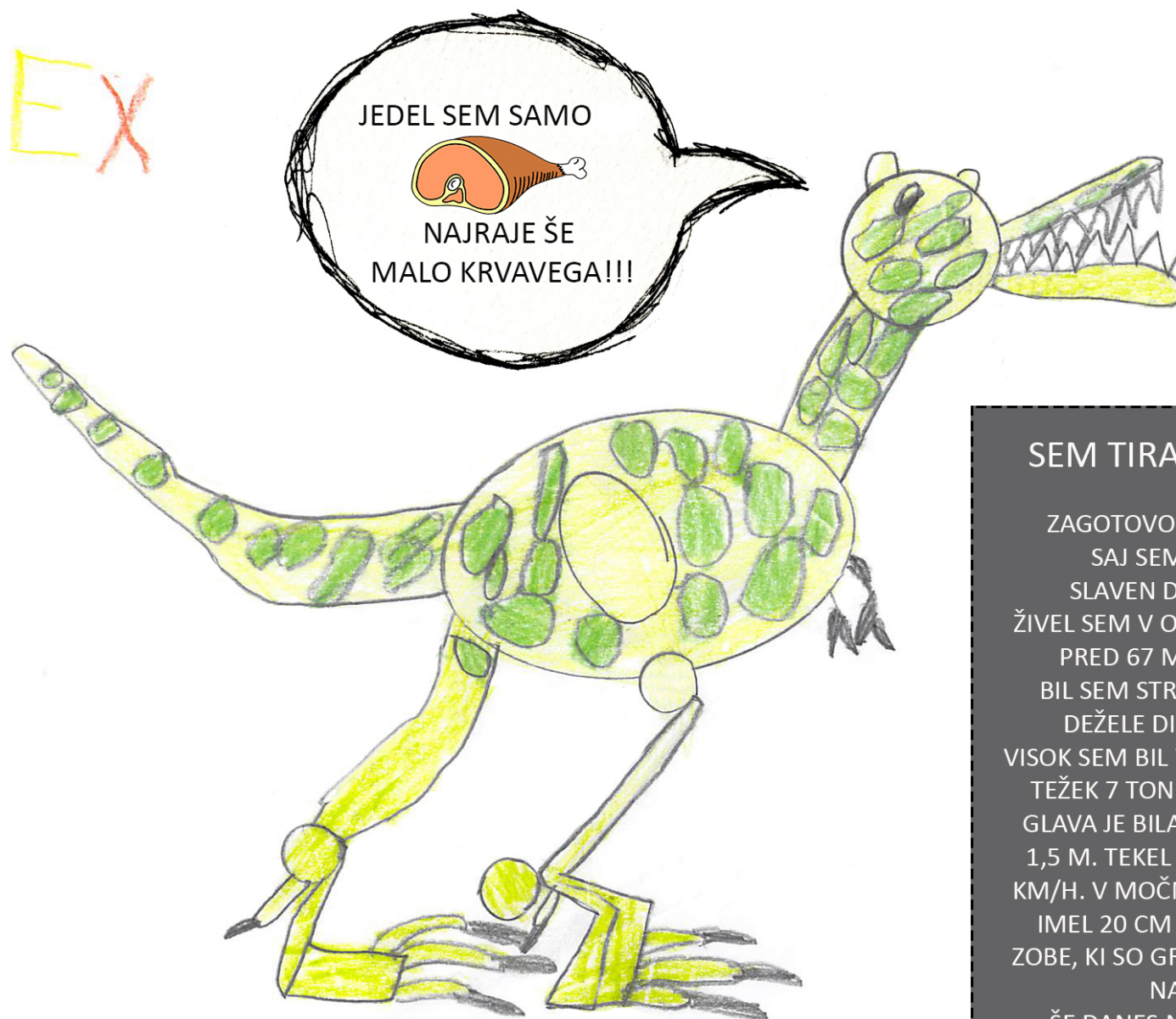
ŽIVEL SEM V ODBODJU JURE, PRED Približno 150 milijoni let.
V višino sem meril 4 m, v dolžino 9 m, tehtal pa sem
2 toni. Kljub velikemu telesu, pa sem imel zelo majhno
glavo in najmanjše možgane od vseh dinosavrov –
veliki so bili kot današnji lešnik.

Prav pameten res nisem bil.

SEM imel pa velike kostne plošče na hrbtu, ki sem jih
lahko celo premikal. Na repu sem imel tudi 4 strupene
in 1 m dolge bodice za obrambo. TE SEM NUJNO
potreboval, saj so bile tudi moje noge bolj počasne.

T-R-EX

SEM TIRANOZAYER.

ZAGOTOVO ME POZNAŠ,
SAJ SEM NAJBOLJ
SLAVEN DINOZAYER.
ŽIVEL SEM V OBDOBJU KREDE,
PRED 67 MILIJONI LET.
BIL SEM STRAH IN TREPET
DEŽELE DINOZAVROV.
VISOK SEM BIL 7 M, DOLG 15 M,
TEŽEK 7 TON IN TUDI MOJA
GLAVA JE BILA VELIKANSKA –
1,5 M. TEKEL SEM LAHKO 70
KM/H. V MOČNI ČELJUSTI SEM
IMEL 20 CM VELIKE OSTRE
ZOBE, KI SO GRIZLI VSE, KAR SO
NAŠLI.
ŠE DANES NA ZEMLJI NE
OBSTAJA VEČJI PLENILEC, KOT
SEM BIL JAZ!

PRI HRANI SEM
VEDNO PAZIL,
DA SEM POJEDEL
DOVOLJ VITAMINOV.
ZATO SEM JEDEL SAMO

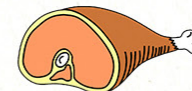
SEM TRICERATOPS.

DA MI NI IME ŠTIRICERATOPS NI NAKLJUČJE, SAJ SO
MI IZ VELIKE GLAVE RASTLI SAMO TRIJE ROGOVI –
DVA RES VELIKA IN EN MALO MANJŠI. TA, MANJŠI
ROG MI JE PRAVZAPRAV RASTEL IZ NOSU,
ZATO PALEONTOLOGI PRAVIJO,
DA SO MOJI POTOMCI NOSOROGI.
ŽIVEL SEM V OBDOBJU POZNE KREDE,
PRED PRIBLIŽNO 65 MILIJONI LET.
BIL SEM VISOK 3 M, DOLG VEČ KOT 9 M,
TEŽEK PA VEČ KOT 6 TON.

TRICERATOPS

VELOCIRAPTOR

KOT SE ZA STRAŠNEGA
DINOZAVRA SPODOBI,
SEM JEDEL SAMO

SEM VELOCIRAPTOR.

ŽIVEL SEM V OBDOBJU KREDE, TO JE
PRIBLIŽNO PRED 70 MILIJONI LET.
ČEPRAV SEM BIL ZA DINOZAVRE MAJHEN,
SEM BIL ZELO POŽREŠEN. IMEL SEM MAJHNE,
KOT BRITVE OSTRE ZOBE, S KATERIMI SEM
LAHKO RAZGRIZEL IN POJEDEL VSE!
ČEPRAV NISEM MOGEL LETETI, SEM IMEL
TUDI NEKAJ PERJA. MOJE IME V LATINSČINI
POMENI URNI PLENILEC –
KLJUB KRATKIM TACAM,
SEM BIL HITER KOT BLISK.

Še drobna skrivnost

Urban vse do vstopa v šolo ni maral risati in ni skoraj nič risal. Potem pa je v šoli začel z risanjem dinozavrov. In prišel na idejo o knjigici za Tadeja.

Pravzaprav risanje nikoli ni bilo njegovo močno področje. A če **ne** veš, da nimaš talenta, ti lahko uspe veliko! Zato se pa reče skriti talent. Če si vztrajen, se potrudiš, imaš domišljijo, zanimivo idejo, ki jo sproščeno oblikuješ in pogumno izpelješ, potem lahko nastane marsikaj!

Urbanova in Tadejeva starša,

od nekdanj in za vedno ponosna na vse njune odkrite in skrite talente

Najmočnejši Urbanov plenilec -

